

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล ครั้งที่ 51

1 มกราคม 2018 / 2561

ผู้อพยพและผู้ลี้ภัย คือชายหญิงที่มุ่งแสวงหาสันติภาพ

1. ขอส่งความปรารถนาดีจากใจเพื่อสันติภาพ

ขอนำพรแห่งสันติภาพมาแต่มนุษย์ทุกคนและทุกประเทศบนโลกใบนี้ สันติภาพซึ่งเหล่าทูตสวรรค์ประกาศแก่บรรดาผู้เลี้ยงแกะในคืนคริสตสมภพ [1] เป็นความปรารถนาอย่างลึกซึ้งของมนุษย์ทุกคน มนุษย์แต่ละคน และประชาชาติทั้งมวล และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้ที่ต้องทนทุกข์เพราะไม่มีสันติภาพ ในบรรดาผู้คนเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงผู้อพยพทั่วโลกจำนวนมากกว่า 250 ล้านคนอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้ายังคงรำลึกถึงและภาวนาให้เสมอ ในจำนวนนี้ เป็นผู้ลี้ภัย 22.5 ล้านคน พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ผู้เป็นที่รักซึ่งดำรงตำแหน่งก่อนหน้าข้าพเจ้าได้พูดถึงพวกเขาในฐานะ "ชายและหญิง เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ซึ่งแสวงหาที่อยู่อาศัยสำหรับการดำรงชีวิตอย่างสันติ" [2] เพื่อหาสันติสุขดังกล่าว พวกเขายินยอมเสี่ยงชีวิตของตนไปกับการเดินทางที่มักจะยาวไกลและเต็มไปด้วยอันตราย ยอมทนกับความยากลำบากและความทุกข์ทรมาน และยอมเผชิญกับแนวรั้วและกำแพงที่สร้างขึ้นเพื่อปิดกั้นให้เขาอยู่ห่างไกลจากเป้าหมายของตน

ด้วยจิตใจแห่งความเมตตา ขอให้เราโอบกอดทุกคนที่หลบหนีจากสงครามและความหวาดหวั่น หรือถูกบังคับให้ละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนของตนไปเพราะการเลือกปฏิบัติ การข่มเหง ความยากจน และสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม

เรารู้ว่าไม่เป็นการเพียงพอที่จะเปิดหัวใจเราต่อความทุกข์ทรมานของผู้อื่นเท่านั้น ยังมีสิ่งอื่น ๆ อีกมากมายที่จะต้องกระทำก่อนที่พี่น้องชายหญิงของเรา จะสามารถใช้ชีวิตของตนได้อย่างสันติในบ้านที่ปลอดภัยอีกครั้งหนึ่ง การต้อนรับผู้อื่นเรียกร้องให้มีการอุทิศตนอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เครือข่ายความช่วยเหลือและความมีน้ำใจดี การแผ่ระงับและการเอาใจใส่อย่างเห็นอกเห็นใจ การบริหารจัดการสถานการณ์ใหม่และสลัซซันอย่างรับผิดชอบ ซึ่งบางครั้งเต็มไปด้วยปัญหามากมาย นี่ยังมีได้กล่าวถึงเรื่องทรัพยากร ที่บ่อย ๆ มีอยู่อย่างจำกัด ผู้นำรัฐบาลควรดำเนินมาตรการในทางปฏิบัติโดยอาศัยคุณธรรมความรอบคอบ เพื่อต้อนรับ ส่งเสริม ปกป้อง และบูรณาการเข้าไป "ภายใต้ขอบเขตข้อจำกัดที่อนุญาต ซึ่งเกิดมาจากความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่อง

ความดีส่วนรวม เพื่อให้ [พวกเขา] เป็นส่วนหนึ่งของสังคมใหม่" [3] บรรดาผู้นำมีความรับผิดชอบอย่างชัดเจนต่อชุมชนของตน ซึ่งพวกเขาต้องให้หลักประกันต่อสิทธิโดยชอบธรรม และการพัฒนาที่กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกัน มิเช่นนั้น พวกเขาจะเป็นเสมือนช่างก่อสร้างที่อารมณ์หุนหันพลันแล่นทำการคำนวณผิดพลาดและล้มเหลวในการสร้างหอคอยที่ตนได้เริ่มต้นก่อสร้างไว้ให้สำเร็จ [4]

2. ทำไมจึงมีผู้สับสนและผู้อพยพจำนวนมากมายังเช่นนี้?

เมื่อนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พิจารณาดูปีปีติมหากาญจน์ที่เป็นสัญญาณของการก้าวผ่านปีสองพันนับจากวาระที่บรรดาทูตสวรรค์ประกาศสันติสุขที่เบธเลเฮม พระองค์ชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ต้องทิ้งถิ่นฐานมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลส่วนหนึ่งมาจาก "สงคราม ความขัดแย้ง การทำลายล้าง เชื้อชาติและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่น่าตระหนกและยืดเยื้อไม่มีสิ้นสุด" [5] ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 แม้ในปัจจุบันซึ่งเป็นศตวรรษใหม่แล้ว ก็ยังมีได้มีการแก้ไขปัญหอย่างแท้จริงแต่ประการใด ความขัดแย้งทางอาวุธ และความรุนแรงที่เป็นระบบในรูปแบบอื่น ๆ ยังคงก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชาชนภายในพรมแดนของประเทศเองและข้ามประเทศอย่างต่อเนื่อง

กระนั้นก็ดี มีประชาชนที่อพยพด้วยเหตุผลอื่นด้วยเช่นกัน ที่สำคัญเพราะพวกเขา "ต้องการมีชีวิตที่ดีขึ้น และบ่อย ๆ มักจะทิ้ง 'ความสิ้นหวัง' ต่ออนาคตที่ไม่มีที่ท่าว่าจะดีไว้เบื้องหลัง" [6] พวกเขาออกเดินทางเพื่อไปรวมกับครอบครัวของตน หรือเพื่อแสวงหาโอกาสในการทำงานหรือเพื่อการศึกษา สำหรับผู้ที่ไม่สามารถใช้สิทธิเหล่านี้ได้ ก็ดำรงชีวิตอย่างสันติไม่ได้ นอกจากนั้นดังที่ข้าพเจ้าตั้งข้อสังเกตไว้แล้วในสมณสาสน์ *'ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า' (Laudato Si')* ว่ามี "บรรดาผู้อพยพจำนวนมากที่ต่างก็พากันหนีความยากจนที่เพิ่มมากขึ้นจากสาเหตุของสภาพสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลง" [7]

คนส่วนใหญ่อพยพผ่านช่องทางปกติ อย่างไรก็ตาม มีบางคนใช้เส้นทางที่แตกต่างออกไป เพราะความสิ้นหวัง เมื่อประเทศบ้านเกิดของตนมิได้ให้ความปลอดภัยหรือโอกาสแก่พวกเขา และเมื่อหนทางอื่น ๆ ตามกฎหมาย ดูจะทำได้ ถูกปิดกั้น หรือไม่ก็อึดอัดล่าช้า

ประเทศปลายทางหลายประเทศมีการวิจารณ์อย่างกว้างขวางถึงความเสี่ยงต่อความมั่นคงภายในของประเทศตน หรืองบประมาณจำนวนมหาศาลที่ต้องใช้ในการต้อนรับบรรดาผู้อพยพใหม่ ซึ่งถือเป็นการลดคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของทุกคนในฐานะบุตรชายหญิงของพระเจ้า สำหรับผู้ที่ปลุกกระแสความหวาดกลัวต่อผู้อพยพ ซึ่งอาจมาจากเหตุผลทางการเมือง แทนที่จะสร้างสันติภาพ พวกเขากลับกำลังหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความรุนแรง การเลือกปฏิบัติเพราะเชื้อชาติ

และความเกลียดกลัวคนต่างชาติ ซึ่งเป็นความกังวลยิ่งใหญ่ของบรรดาผู้ที่หวังใยต่อความปลอดภัยของมนุษย์ทุกคน [8]

บรรดาตัวชีวิตที่ประชาคมระหว่างประเทศมีอยู่ ต่างชี้ว่าการอพยพในโลกจะคงดำเนินต่อไปในอนาคต บางคนเห็นว่านี่เป็นภัยคุกคาม สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ขอให้พิจารณาด้วยความเชื่อมั่นว่าการอพยพเป็นโอกาสในการสร้างสันติภาพด้วยเช่นกัน

3. ด้วยการพินิจเพ่งมอง

ปรัชญาอันแห่งความเชื่อส่งเสริมการพินิจเพ่งมองที่ยอมรับว่า เราทุกคน " เป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน ทั้งผู้อพยพ และประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศที่ต้อนรับพวกเขา และทุกคนต่างก็มีสิทธิเช่นเดียวกันในการเข้าถึงประโยชน์จากทรัพยากรของโลกซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางสากลสำหรับทุกคนตามคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร ดังนี้ จึงเกิดความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน" [9] คำกล่าวเหล่านี้ทำให้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับนครเยรูซาเล็มใหม่ในพระคัมภีร์ปรากฏเด่นชัดขึ้น หนังสือประกาศกอิสยาห์ (บทที่ 60) และหนังสือวิวรณ์ (บทที่ 21) ให้ภาพนครที่ประตูเปิดรับประชาชนจากทุกรัฐชาติเสมอ ซึ่งทุกคนต่างประหลาดใจชื่นชมและเข้ามาอยู่เต็ม พร้อมกับสร้างความมั่งคั่งให้นคร สันติภาพคืออำนาจสูงสุดที่นำทางนคร และความยุติธรรมเป็นหลักศีลธรรมที่ควบคุมดูแลการดำรงอยู่ร่วมกันในนคร

เราต้องพินิจเพ่งมองในนครที่เราอาศัยอยู่ " การเพ่งมองด้วยสายตาแห่งความเชื่อซึ่งเห็นพระเจ้าประทับอยู่ในบ้านของผู้คนต่าง ๆ บนท้องถนนและตามลานเมือง [...] ส่งเสริมความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียว ความเป็นพี่น้องกัน และความปรารถนาสิ่งดีงาม ความจริงและความยุติธรรม" [10] กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การทำให้สัญญาของสันติภาพบรรลุผล

เมื่อเราหันไปเพ่งมองบรรดาผู้อพยพและผู้ลี้ภัย เราพบว่าพวกเขามีได้มาแต่มีอุปสรรค พวกเขา นำความกล้าหาญ ทักษะ ความกระตือรือร้น และความใฝ่ฝันของเขาติดตัวมาด้วย รวมถึงสมบัติวัฒนธรรมของพวกเขาเอง และด้วยเหตุนี้ พวกเขา ก็ช่วยสร้างความมั่งคั่งให้แก่ประเทศที่ต้อนรับพวกเขาด้วย เรายังได้เห็นความคิดสร้างสรรค์ ความเพียรทน และจิตใจแห่งการเสียสละของคน ครอบครัว และชุมชนรอบโลกจำนวนนับไม่ถ้วน ซึ่งเปิดประตูบ้านและจิตใจของตนต่อผู้อพยพและผู้ลี้ภัย แม้ว่าทรัพยากรจะหาได้ยากก็ตามที่

การพินิจเพ่งมองยังควรต้องชี้้นำการวินิจฉัยของผู้ที่รับผิดชอบต่อประโยชน์ของสาธารณะ และให้กำลังใจพวกเขาในการกำหนดนโยบายการต้อนรับ " ภายใต้ข้อจำกัดที่พออนุโลมให้ด้วย

ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อเรื่องความดีส่วนรวม” [11] โดยตระหนักถึงความจำเป็นของสมาชิกทั้งมวลของครอบครัวมนุษยชาติ และสวัสดิภาพของแต่ละคน

ผู้ที่มีมองและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ในทำนองนี้ จะสามารถยอมรับเมล็ดพันธุ์แห่งสันติภาพที่งอกเงยขึ้นมาแล้ว และหล่อเลี้ยงให้สันติภาพงอกงามต่อไป นครของเรา ซึ่งมักจะมีการแบ่งแยกและแยกขั้วด้วยความขัดแย้งจากการเข้ามาของผู้อพยพและผู้ลี้ภัย จะได้กลายเป็นโรงปฏิบัติงานแห่งสันติภาพ

4. หลักปฏิบัติ 4 ประการ

การให้โอกาสแก่ผู้แสวงหาที่หลบภัย ผู้ลี้ภัย ผู้อพยพ และผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ในการพบกับสันติภาพที่พวกเขาแสวงหา จำเป็นจะต้องมีกลยุทธผสมผสานการปฏิบัติ 4 ประการด้วยกัน คือ การต้อนรับ, การคุ้มครอง, การส่งเสริม และการผสมกลมกลืนเข้ากับสังคม [12]

“การต้อนรับ” เรียกร้องให้มีการขยายช่องทางกฎหมายในการเข้าประเทศ และจะไม่มี การผลักดันผู้อพยพและผู้พลัดถิ่น ไปยังประเทศที่พวกเขาต้องเผชิญกับการข่มเหงรังแก และความรุนแรง การต้อนรับยังเรียกร้องการรักษาคุณภาพระหว่างความกังวลของเราเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ กับการให้ความสำคัญต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พระคัมภีร์เตือนเราว่า “จงอย่าลืมที่จะแสดงความใจกว้างต่อแขกแปลกหน้า ทั้งนี้เพราะการกระทำดังกล่าว บางคนได้แสดงความใจกว้างต่อบรรดาทูตสวรรค์แล้วโดยไม่รู้ตัว” [13]

“การคุ้มครอง” เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของเราในการยอมรับและปกป้องศักดิ์ศรีอันล้นวง ละเอียดมิได้ของผู้หนีภัยอันตรายจริง ๆ เพื่อแสวงหาที่หลบภัยและความมั่นคงปลอดภัย และป้องกันมิให้พวกเขาถูกเอารัดเอาเปรียบ ข้าพเจ้าคิดว่า โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก คือผู้ซึ่งตกอยู่ใน สถานการณ์ที่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงและการล่วงละเมิด ที่อาจถึงกับนำไปสู่การตกเป็นทาสด้วย พระเจ้าไม่ทรงเลือกปฏิบัติ “พระเจ้าทรงพิทักษ์คนต่างถิ่นที่มาอาศัยอยู่ และทรงค้ำจุนเด็กกำพร้า และหญิงหม้าย” [14]

“การส่งเสริม” คือการสนับสนุนการพัฒนามนุษย์ในทุกมิติชีวิตของผู้อพยพและผู้ลี้ภัย หนึ่งในวิธีการมากมายที่เป็นไปได้ในการดำเนินการดังกล่าวนั้น ข้าพเจ้าขอย้ำถึงความสำคัญของการให้หลักประกันการเข้าถึงการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนในทุกๆระดับชั้น การนี้จะมีเพียงช่วย พวกเขาให้เกิดการบ่มเพาะและตระหนักในศักยภาพของตนเท่านั้น แต่ยังช่วยฝึกพวกเขาให้พบปะกับผู้อื่น และเพื่อส่งเสริมจิตใจแห่งการเสวนาแทนการปฏิเสธและการเผชิญหน้า พระคัมภีร์สอน

ว่า พระเจ้า "ทรงรักคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางท่าน ประทานอาหารและเสื้อผ้าแก่พวกเขา และดังนั้นท่านจะต้องรักผู้ที่เป็นคนต่างด้าว เพราะท่านเองก็เป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์" [15]

“การผสมกลมกลืนเข้ากับสังคม” เป็นประการสุดท้าย หมายถึงการให้ผู้ลี้ภัยและผู้อพยพมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในชีวิตของสังคมที่ต้อนรับพวกเขา ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่ทำให้ทุกฝ่ายต่างได้ประโยชน์ และเกิดความร่วมมืออย่างได้ผลต่อการทำงานพัฒนามนุษย์อย่างครบทุกมิติในชุมชนท้องถิ่น นักบุญเปาโลแสดงออกด้วยคำกล่าวที่ว่า “ท่านจึงไม่เป็นคนต่างด้าวหรือคนแปลกหน้าอีกต่อไป แต่เป็นเพื่อนร่วมชาติของประชากรของพระเจ้า” [16]

5. ข้อเสนอสำหรับสนธิสัญญาระหว่างประเทศ 2 ฉบับ

ข้าพเจ้ามีความหวังจากใจจริงว่า เจตนารมณ์เช่นนี้จะชี้ช่องทางสำหรับกระบวนการที่จะช่วยองค์การสหประชาชาติในการยกร่างและรับรองสนธิสัญญาระดับโลกสองฉบับในระหว่างปี 2018 ฉบับแรกเกี่ยวกับการอพยพที่ปลอดภัย มีระเบียบและเป็นปกติ และอีกฉบับเกี่ยวกับผู้ลี้ภัย ในฐานะที่เป็นสนธิสัญญาระดับโลก สนธิสัญญาทั้งสองจะเป็นกรอบสำหรับนำเสนอนโยบาย และมาตรการในทางปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ สนธิสัญญาทั้งสองฉบับจะต้องได้รับแรงบันดาลใจจากความเห็นอกเห็นใจ การมองการณ์ไกลและความกล้าหาญ เพื่อใช้ประโยชน์จากทุกโอกาสที่จะช่วยให้กระบวนการสร้างสันติภาพคืบหน้าไป ด้วยหนทางนี้เท่านั้นที่สิ่งเป็นจริงตามที่การเมืองระหว่างประเทศเรียกร้อง จะสามารถหลีกเลี่ยงการยอมแพ้ต่อการเยาะเย้ยถากถางและต่อโลกาภิวัตน์ของการเพิกเฉย

การเสวนาและการประสานงานเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นหน้าที่เฉพาะของประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าอกเหนือไปจากเรื่องของพรมแดน และประเทศที่มั่งคั่งน้อยกว่าอาจสามารถรองรับผู้ลี้ภัยได้มากขึ้นหรือรองรับได้ดีขึ้น หากความร่วมมือระหว่างประเทศให้หลักประกันด้านเงินทุนที่จำเป็นแก่ประเทศเหล่านั้น

แผนกผู้อพยพและผู้ลี้ภัยของ**สมณกระทรวงเพื่อการส่งเสริมการพัฒนามนุษย์ในทุกมิติชีวิต** ได้จัดพิมพ์ชุดหลักปฏิบัติ 20 ประการที่ให้แนวทางรูปธรรมในการดำเนินการหลัก 4 ข้อ ในนโยบายสาธารณะ ในทัศนคติและกิจการของชุมชนคริสตชน [17] จุดมุ่งหมายของเรื่องนี้และคุณูปการอื่น ๆ ถือเป็น การแสดงความสนใจของพระศาสนจักรคาทอลิก ในกระบวนการที่นำไปสู่การรับรองสนธิสัญญาระดับโลกสองฉบับของสหประชาชาติ ความสนใจนี้ เป็นเครื่องหมายของ

ความใส่ใจด้านการอภิบาลทั่วไปมากขึ้นที่สะท้อนถึงต้นกำเนิดของพระศาสนจักร และยังคงดำเนินต่อไปในกิจการมากมายของพระศาสนจักรจนกระทั่งปัจจุบัน

6. เพื่อบ้านของเราด้วยกัน

ขอให้เราได้รับแรงบันดาลใจจากคำกล่าวของนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 ที่ว่า "หาก 'ความฝัน' เพื่อโลกที่มีสันติภาพ เป็นความฝันร่วมกันของทุกคน หากคุณูปการของ 'ผู้ลี้ภัย' และ 'ผู้อพยพ' ได้รับการประเมินอย่างถูกต้อง เมื่อนั้น มนุษยชาติก็จะสามารถเป็นครอบครัวสากลหนึ่งเดียวได้มากยิ่งขึ้น และโลกของเรา ก็จะเป็น 'บ้านของเราด้วยกัน' อย่างแท้จริง" [18] ตลอดช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ หลายคนเชื่อว่า 'ความฝัน' นี้ และการทำให้ความฝันนี้เกิดเป็นความจริงนั้น เป็นข้อพิสูจน์ถึงความจริงที่ว่านี่มิใช่เป็นเพียงความเพ้อฝันเท่านั้น

ในจำนวนนี้ เรายังรำลึกถึงนักบุญฟรานเชส เซเวียร์ คาบรินี ซึ่งปีนี้เป็นโอกาสครบรอบหนึ่งร้อยปีของการเสียชีวิตของท่าน และในวันที่ 30 พฤศจิกายน นี้ ชุมชนวัดมากมายทำการเฉลิมฉลองความทรงจำถึงเธอ ผู้หญิงที่ไม่ธรรมดาท่านนี้ คือผู้อุทิศชีวิตของตนรับใช้ผู้อพยพ และได้เป็นองค์อุปถัมภ์ของเหล่าผู้อพยพ ท่านได้สอนเราให้ต้อนรับ ค้ำครอง ส่งเสริม และผสมผสานพี่น้องชายหญิงของเราเข้ากับสังคม โดยอาศัยคำเสนอวิงวอนของท่าน ขอพระเจ้าทรงช่วยเราทุกคนให้มีประสบการณ์ " การเก็บเกี่ยวความดีที่ได้หวานไว้ในสันติภาพโดยผู้ที่สร้างสันติ" [19]

จากวาติกัน 13 พฤศจิกายน 2017

รำลึกถึงนักบุญฟรานเชส เซเวียร์ คาบรินี องค์อุปถัมภ์ผู้อพยพ

ฟรังซิส

[1] Luke 2:14.

[2] Angelus, 15 January 2012.

[3] JOHN XXIII, Encyclical Letter *Pacem in Terris*, 106.

[4] Luke 14:28-30.

- [5] *Message for the 2000 World Day of Peace*, 3.
- [6] BENEDICT XVI, *Message for the 2013 World Day of Migrants and Refugees*.
- [7] No. 25.
- [8] Cf. *Address to the National Directors of Pastoral Care for Migrants of the Catholic Bishops' Conferences of Europe*, 22 September 2017.
- [9] BENEDICT XVI, *Message for the 2011 World Day of Migrants and Refugees*.
- [10] Apostolic Exhortation *Evangelii Gaudium*, 71.
- [11] JOHN XXIII, Encyclical Letter *Pacem in Terris*, 106.
- [12] *Message for the 2018 World Day of Migrants and Refugees*.
- [13] Hebrews 13:2.
- [14] Psalm 146:9.
- [15] Deuteronomy 10:18-19.
- [16] Ephesians 2:19.
- [17] "Twenty Pastoral Action Points" and "Twenty Action Points for the Global Compacts" (2017); cf. also U.N. Document A/72/528.
- [18] *Message for the World Day of Migrants and Refugees 2004*, 6.
- [19] James 3:18.